

§ 6.

Dødsattester for Pleiebørn skulle, forinden Begravelsen kan finde Sted, forevises for og paategnes af Politimesteren.

§ 7.

Foranstaaende Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet eller af den kgl. Fødsels- og Pleiestiftelse.

Politiet kan derhos fritage Pleieførelde for Tilsyn under saadanne Forhold, hvor Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv skønnes at ligge udenfor Bevæggrunden til Pleieforholdet.

§ 8.

Overtredelser af denne Lovs Forrifter anses med Bøder indtil 100 Kr., Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 9.

Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft Tremaaneders Dagen efter den Dag, paa hvilken den er kundgjort i Lovtidenden. De tidligere indgaaede Pleieforhold betragtes som stiftede den Dag, da Loven træder i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I det Forslag til Lov om Underholdningsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m., der samtidig med nærværende Lovforslag er bleven Rigsdagen forelagt, er det nærmere paavist, hvorledes Tilsynet med Pleiebørn er et Led, og tilmed det vigtigste af de Foranstaltninger, som tilsigte at forbedre de uægte Børns Stilling i Samfundet, ligesom Grunden der er angivet til, at Reglerne om dette Forhold ere udsøndrede i et særligt Lovforslag. I det man altsaa for saa vidt skal henvise til hin Redegjørelse, skal man her endvidere bemærke følgende:

Pleieforholdet er efter sin Natur et rent privat Kontraktforhold, som hverken ved sin Stiftelse eller under sin Bestaaen fører Pleieførelserne i noget Forhold til Politiet, saalænge der ikke er Tale om nogen Overtredelse af Straffeloven. Saalænge dette ikke er Tilfældet, ere de altsaa ganske udenfor Politiets Tilsyn, uagtet det jo siger sig selv, at Forholdet, selv om der ikke foreligger nogen Overtredelse af Straffeloven, kan være ganske anderledes end det burde være. I Reglen vil Pleieforholdets Eksistens endogaa være Politiet ganske ukendt. Naar derfor det Offentliges Opmærksomhed her som andet Steds — f. Ex. i England, Frankrig og Tydskland — i de senere Aar er bleven henledet paa dette Forhold, skyldes dette, bortset fra de enkelte Retsfager, hvorunder der har været Tale

om egentlig Mis-handling af Pleiebørn, væsentligt, i det Mindste her i Landet, de private Foreninger, som have sat sig til Formaal at virke for disse Forholds Forbedring, og derved have faaet Leilighed til i rigt Maal at komme til Kundskab om, at disse Forhold nu om Stunder i stort Omfang ikke ere, som de burde være, hvortil Grunden formentlig maa søges i, at Forøgelsen af Befolkningen og det dermed stigende Antal af uægte Børn bevirker, at Pleieforholdet bliver et Erhverv for mange, der let fristes til at tilfidesætte Børnenes Vel for deres egen pekuniære Fordel. Men dette, at Pleieforholdene, samtidig med at de tiltage i Antal, tillige blive flattere, indeholder en ikke ringe Fare for Samfundet, ligesom det er en Ulykke for de mange Børn, for hvem Pleieførelserne skulle træde i Førelses Sted. Ministeriet har derfor, som udtalt i Bemærkningerne til det ovenberørte Lovforslag, anset Tilsynet med Pleiebørn for at være af en saadan Betydning, at man har ment, at man ikke burde lade det blive ved den Udvikling, som uægtelig er i Gang gjennem Sundhedsvedtægterne, men burde give almindelige, for hele Landet gjældende Regler i den nævnte Henseende. Det vilde imidlertid efter Ministeriets Formening være at gaa for vidt, hvis man ved Loven vilde affære den Udvikling, der har fundet Sted gennem Sundhedsvedtægterne, og tilintetgjøre eller dog